

1. Շտապիր, անառակ որդի,
Քո հայրենի տունն արի՛,
Այնտեղ քեզ է սպասում
Հայրդ՝ սերն իր սրտում:

Այնտեղ քո Հայրն է տանջվում
Եվ արտասվում հաճախ,
Հույսով ճամփիդ է նայում
Արդյո՞ք որդիս կգա:

2. Ցավերը քեզ պատեցին,
Երջանկությունդ անցավ,
Ընկերներից մերժվեցիր,
Սրտիդ պատեց խավար:

3. Թե քեզ համար դժվար է,
Սիրտդ քեզ մեղադրում է,
Հայրդ արդ քեզ ներում է
Եվ նույն սիրով կանչում:

4. Եթե վիճակդ գիտես
Եվ ինքդ քեզ տեսնում ես,
Վեր կաց և Հորդ գնա՛,
Սիրով կանչում է Նա: